

[Ib Christensen]

lig erhvervs- og beskæftigelseskrisen, og ikke kun negativt siger, hvad man ikke vil være med til. Det kan også være nødvendigt, og det siger vi også, men vi peger også på, hvad der kunne sættes i stedet for.

Det, der er sagen, er, at vi har op mod 300.000 ledige, og at man forventer i visse uger her i vinterhalvåret at nå op på 400.000 registrerede ledige - 400.000 - ligesom man regner med fortsat titusinder af virksomhedskrak. Det er den reelle baggrund for, at regeringen ønsker at kaste tøjlerne, og for, at den formentlig, selv om der efter et nyvalg skulle være et flertal, der peger på socialdemokratiet, ej heller vil danne regering. Så vil man komme med sit valgprogram og sige: I må ikke ændre et komma, ellers vil vi ikke fortsat have regeringsmagten. Det er harakiri, og det kan være, at statsministeren er blevet inspireret af sin nylige rejse til Det fjerne Østen. Det har i hvert fald ikke noget med oplæg til seriøse forhandlinger at gøre.

Derfor må jeg sige - og det skal være min afsluttende bemærkning - at jeg ville ønske, folketinget ville samle sig om en konstruktiv udgang på dette og tage de ting i regeringens oplæg, som der måtte være flertal for, og erklære sig villig til, hvis regeringen selv vil, at gå ind i forhandlinger.

Jeg vil anbefale det dagsordensforslag, som er fremsat af retsforbundet, som det, der af de dagsordensforslag, der er fremsat, er bedst egnet til en konstruktiv løsning af de problemer, som hele det danske folk forventer at det danske samfund løser, i stedet for at kaste sig ud i en nytteløs valgkamp, der ikke fører til noget som helst andet end en skærpet konfrontation og ikke løser nogen grundlæggende problemer.

Kurt Hansen (VS):

Det valg, som statsministeren snart vil udskrive, forsøger regeringen at gøre til et beskæftigelsesvalg. Regeringen forsøger at placere sig selv som den, der går ind i kampen for at skabe flere og nye arbejdspladser. Det ville være helt urimeligt at bedømme regeringen på det oplæg, den har lagt frem. Det, regeringen må bedømmes på, er, hvad den har præsteret, og den økonomiske politik, som den har ført, har i væsentligt omfang forøget arbejdsløsheden.

Enhver ved, at finanspolitiske stramninger og øgede afgifter betyder øget arbejdsløshed.

Regeringens forskellige beskæftigelsesplaner har i altovervejende grad bestået af tilskud, flere tilskud og endnu flere tilskud til privatkapitalen. Der er ikke den ringeste gnist af sandsynlighed for merbeskæftigelse i denne politik, måske snarere tværtimod. Disse tilskud, som bliver givet fuldstændig ukontrolleret til privatkapitalen, bliver efter vores opfattelse meget tit brugt til rationaliseringer med fyringer til følge.

VS har gentagne gange bedt regeringen om at fremlægge konkrete vurderinger og analyser af, hvordan denne tilskudspolitik til privatkapitalen har fungeret. Regeringen har nægtet dette hver eneste gang. Vi tvivler meget på, at regeringen ville nægte at efterkomme dette ønske, hvis der havde været de virkninger af denne politik, som regeringen påstår. Hvis der havde været disse virkninger, var det oplagt, at regeringen ville trække dem frem og bruge dem i valgkampen.

Men vi er overbevist om, at de såkaldte beskæftigelsesplaner, der er blevet lagt frem i de sidste 5-6 år, alt i alt er ideologisk propaganda fra regering og fra socialdemokrati for at fastholde så mange lønarbejdere som muligt som vælgere.

Regeringen bryster sig meget af jobtilbudsordningen, men den er et figenblad. Når vi afdækker den, viser det sig, at den i alt væsentligt består af den samme medicin som beskæftigelsesplanerne i øvrigt, nemlig tilskud til kapitalen. Regeringen påstår, at disse ordninger betyder flere i arbejde. Det er ikke sandsynliggjort fra regeringens side. Vores påstand er, at der i væsentlig grad med denne jobtilbudsordning er tale om en omfordeling af arbejdsløsheden. Det seneste eksempel på dette ses jo inden for post- og telegrafvæsenet. Her skal der skæres ned; så ansætter man 309 langtidsarbejdsløse med tilskud, og så får vi pyntet lidt på budgettet for P&T. Og vi ved, det fungerer sådan inden for det private erhvervsliv også.

Jeg kunne også nævne hospitals- og plejehjemsområdet; dér fungerer det på tilsvarende vis. Det grønne område ligeså.

Jeg har et konkret spørgsmål til regeringen: hvad med de 10.000 EFG-lærlinge, der stadig står og mangler praktikplads? Skal de knokles ned i det såkaldte beskæftigelsesvalg, som regeringen nu vil tage?

VS har fremsat i stribet vis af konkrete forslag, der viser, hvordan man kunne øge be-